

РЕШЕНИЕ

№ 10369

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3194** по описа за **2024** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. Г. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място] против Решение № 633 от 05.02.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), постановено по н.а.х.д. № 9687 по описа на СРС за 2023г. С решението е потвърден електронен фиш серия К, № 4825012, издаден от СДВР-МВР, с който на основание чл.189,ал.4вр.счл.182,ал.2,т.2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) ѝ е наложена глоба в размер на 50 лв. за нарушение на чл.21, ал.2 във вр. с чл. 1 от ЗДвП.

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си касаторът твърди, че направеният от съда анализ по делото е неправилен. Твърди, че електронният фиш не ѝ е връчен, поради което съдът неправилно е приел, че няма нарушение на процесуалните правила. Моли решението на районния съд да бъде отменено, както и потвърденото с него наказателно постановление. Претендира разноски за двете инстанции.

Ответникът не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна. Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение с автоматизирано техническо средство АТСС CORDON M2 № MD 1192, преминало техническа проверка и в срока на същата. за това че, на 10.05.2021 г., в 17:01 часа, в [населено място], [улица]/Гробищен парк Б./, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, при ограничение на скоростта 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС – лек автомобил „Тойота Я.“, с рег. [рег.номер на МПС], като установената стойност на скоростта е 66 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 16 км/ч. От база данни КАТ е установено, че собственик на лекия автомобил е К. Г. Т., поради което, на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП, ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева за извършено нарушение по чл.21, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. След като е направил анализ на събраните по делото доказателства, районният съд е приел за установено по безспорен начин, че К. Г. Т. е осъществила от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.2, във вр. с ал.1 от ЗДвП. Приел е възражението ѝ за допуснато съществено нарушение на чл. 189, ал.5 ЗДвП за неоснователно, тъй като е имала възможност да заплати глобата или да предостави писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението и копие от СУМПС, от която не се е възползвала в законоустановения срок. В решението е прието, че приложената санкционна норма е правилно определена, поради което съдът е потвърдил електронния фиш.

Настоящият касационен състав намира съдебното решение за съобразено с материалния закон. При постановяването му съдът пълно и всестранно е изследвал фактическата обстановка и въз основа на събраните доказателства е извел правилни правни изводи.

Съобразно, правилото на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение.

Именно с цел гарантиране правата на гражданите и с оглед установяване на обективната истина при евентуално съдебно обжалване на електронните фишове се изисква към административната преписка, която се изпраща в съда, освен доказателствата в подкрепа на обжалвания фиш, да се предоставя и информация за участъка от пътя, с описание на мястото и координатите, действащото ограничение на скоростта по чл.21 ЗДвП, посоката на движение на автомобила, схемата на разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид, датата на последната метрологична проверка. Всички посочени данни са приобщени по делото,

поради което съдът счита, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Съгласно § 1 от ДР на ЗАНН, по смисъла на този закон "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

Цитираните правни норми, съотнесени към конкретиката на настоящия административноправен спор, налагат извод за спазени изисквания при издаването на процесния електронен фиш. Същият правилно е издаден по отношение на К. Г. Т., като собственик на МПС към момента на нарушението. Тя не се е възползвала от възможността по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, според който при неподаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14 - дневен срок от получаване на електронния фиш, то собственикът се смята за извършител на нарушението, санкционирано с електронния фиш.

Неоснователно е твърдението на касатора, че липсата на разписка за връчване на електронния фиш и е попречило да организира защитата си, като посочи извършителя. Както правилно е приел СРС в решението си, независимо, че електронният фиш не е връчен на нарушителя, в 14-дневен срок от узнаването за него, той е имал възможност да заплати глобата или да предостави писмена декларация с данни на лицето, извършило нарушението и копие от СУМПС. Нито в касационната жалба, нито в жалбата и молбата до районния съд е посочено друго лице, което да се твърди, че е управлявало заснетото МПС.

На следващо място, електронният фиш съдържа предвидените от закона реквизити, като на констатираното превишение на скоростта е дадена правилната правна квалификация. В тази насока следва да се посочи, че в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронния фиш, като по никакъв начин не е предвидено препращане към разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН, където са предвидени реквизитите на наказателното постановление, поради което не може да се счита за съществено процесуално нарушение липсата на подробно описание на нарушението. Посочената норма е специална спрямо нормите в ЗАНН, отнасящи се до реквизитите на наказателното постановление.

В случая е налице нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, а същата е била превишена от водача, обстоятелство, което е безспорно установено.

Според чл. 165, ал.3 ЗДвП /нова -ДВ, бр. 19 от 2015 г./: Условието и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. С Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. се уреждат условията и редът за използване на

автоматизирани технически средства и системи /АТСС/ за контрол на правилата за движение по пътищата. По см. на §6, т. 65 ДР ЗДвП /нова - ДВ, бр. 19 от 2015 г./: "Автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В тази връзка, съгл. чл. 2 от цитираната наредба - Стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение. Както бе посочено, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано с удостоверяване чрез съответното доказателствено средство - снимков материал, на който е придадена доказателствена стойност по аргумент от чл. 189, ал.15 ЗДвП. В случая, освен снимков материал на автомобила, е приложен и снимков материал на автоматизираната система за контрол на скоростта.

Съдът намира, че не са налице посочените в жалбата касационни основания, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора, разноски в настоящата инстанция не следва да се присъждат, защото ответникът по касация не е направил такова искане.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал.2, АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, XXVI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 633 от 05.02.2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, постановено по н.а.х.д. № 9687 по описа на СРС за 2023г
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: